

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Davida Hipšra v právní věci žalobce: **V. G.**, zastoupen Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vyšehradská 415/9, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 12. 2025, č. j. 33 Az 7/2025-46,

takto:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce požádal v České republice o mezinárodní ochranu. Důvodem jeho žádosti byla prvořadě obava z povolání do armády a zařazení do bojů na Ukrajině. Podle jeho tvrzení mu hrozilo i pronásledování ze strany státu kvůli jeho účasti na demonstraci politické strany ŠOR a kvůli diskriminaci ruský mluvících obyvatel v jeho vlasti, tedy Moldavsku. Dokonce jej na sociální síti Facebook měli hledat nějací lidé. V Moldavsku je špatná ekonomická situace, těžko se mu tam hledala práce. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 1. 2025, č. j. OAM-1479/ZA-ZA15-ZA03-2024, žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil. V době tvrzené žalobcem se v Kišiněvě žádná demonstrace nekonala, žalobcovo tvrzení tak bylo nevěrohodné. Tvrzení žalobce navíc měla charakter domněnek o pronásledování, nešlo o reálné obavy. Žalobce neobdržel žádné povolání do armády a v minulosti ani neabsolvoval základní vojenskou službu. Odvod branců z území Podněstří se navíc týká jen občanů Ruské federace, nikoli obyvatel s moldavským občanstvím. Při návratu do vlasti mu nehrozí ani vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti. K diskriminaci osob ruské národnosti v Moldavsku odkázal žalovaný na shromážděné informace o zemi původu žalobce, z nichž plyne, že žalobce má možnost v Moldavsku případně využít pro svou ochranu konkrétní orgány. Žalovaný dodal, že žalobcovu žádost považuje za účelovou, přičemž poukázal

na nelegální pobytovou historii žalobce v schengenském prostoru a na jeho opakovaná vyhoštění.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Brně. Krajský soud ji zamítl. Podle závěru soudu žalobce opustil zemi původu z ekonomických důvodů. Jeho pobytová historie v schengenském prostoru je charakterizována obdobími nelegálního pobytu a nelegální práce. Žalovaný zjistil dostatečné poznatky k tomu, aby mohl dospět k závěru o nedůvodnosti žalobcovy argumentace. Ze shromážděných podkladů bylo zřejmé, že žádný nucený nábor moldavských občanů do ruské armády se na území Podněstří nekoná. V žalobcově zemi původu rovněž neprobíhá ozbrojený konflikt a bezpečnostní situace je tam relativně stabilní. Co se týká účasti žalobce na demonstraci politické strany ŠOR, ta byla žalovaným přesvědčivě vyvrácena. Demonstrace politické strany, kterou žalobce uváděl, se totiž odehrály až v době, kdy žalobce prokazatelně nebyl přítomen v Moldavsku. Ve zprávách, které žalovaný obstaral, navíc nebylo doloženo, že by členové či podporovatelé dané politické strany byli pronásledováni. Z tvrzení, že jej nějaké osoby měly hledat na sociální síti Facebook, pak vůbec neplyne, že jej vyhledávaly státní orgány kvůli jeho účasti na demonstraci.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Podle jeho názoru krajský soud nedostatečně přezkoumal činnost správních orgánů a své rozhodnutí odůvodnil nepřesvědčivě. Správní orgány v řízení nevycházely ze spolehlivě zjištěného stavu věci, ač se na ně v tomto typu řízení klade značná zodpovědnost. Nepřihlédly ke specifickým okolnostem případu a nešetřily oprávněné zájmy stěžovatele. Je-li jejich stěžejním argumentem to, že nebyla prokázána azylově relevantní újma a stěžovatel neunesl důkazní břemeno, jedná se o nesprávnou interpretaci pohovoru. Skutečnost, že na něm stěžovatel neformuloval své obavy zcela přesně (jen v určitých náznacích), měla vést k tomu, že se jej žalovaný doptá, a následně s ohledem na podstatu tvrzených skutečností shromáždí dostatečné podklady. Žalovaný však dostatečné podklady o bezpečnostní situaci v zemi původu neshromáždil a azylově relevantní tvrzení nevyvrátil. Mají-li správní orgány nebo správní soud odlišný názor oproti tvrzení žalobce, který reálně nemá možnost žádnými důkazy svá tvrzení podepřít, měla být zpracována alespoň časově a tematicky použitelná zpráva. Správní řízení tedy trpělo zásadními deficity, pokud jde o míru zjištění aktuální bezpečnostní situace v regionu jeho domovské země.

[4] Stěžovatel dále setrval na argumentaci, že Moldavsko je dle jeho přesvědčení zemí ohroženou, která je navíc částečně okupovaná Ruskem. To napadlo sousední Ukrajinu, čímž měl stěžovatel obavy z válečného konfliktu, pokud by se musel do země původu vrátit. Krajský soud ani žalovaný však otázku, zda lze Moldavsko považovat za bezpečnou zemi, řádně neposoudili.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti neměl za to, že by se dopustil nezákonnosti tím, že neshledal tvrzení stěžovatele azylově relevantními. Krajský soud se přitom v napadeném rozsudku jasně a srozumitelně vyjádřil ke všem žalobním bodům. Obecné obavy z nestabilní bezpečnostní situace v zemi původu nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatelem zmíněná možnost odvedení do ruské armády nemá reálný základ, stejně jako případné přelití válečného konfliktu z Ukrajiny do Moldavska.

pokračování

Hypotetická možnost eskalace konfliktu nepředstavuje pro stěžovatele dostatečně konkrétní a bezprostřední hrozbu. Stejně tak nelze mezinárodní ochranu udělit jen z důvodu obecně nepříznivé politické nebo ekonomické situace v zemi původu. Žalovaný odkázal na své vyjádření k žalobě a na napadené rozhodnutí, v nichž se danou problematikou dopodrobna zabýval. Kasační stížnost navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je přípustná. Protože o žalobě rozhodoval specializovaný samosoudce, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve přijatelností kasační stížnosti. Kasační stížnost, která svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, je podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), nepřijatelná. Pro věcný přezkum by bylo nutné, aby řešená právní otázka měla přesah nad rámec konkrétního případu z důvodu (1) neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury nebo (2) v případě zásadního pochybení krajského soudu (rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, dále viz usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost **je nepřijatelná.**

[8] Argumentace stěžovatele svým obsahem předně míří na nedostatky odůvodnění napadeného rozsudku. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu bude za nepřezkoumatelný považován rozsudek, ze kterého není patrné, jaký skutkový stav vzal orgán rozhodující ve věci za rozhodný, jakým způsobem postupoval při utváření právního závěru a proč považuje argumentaci účastníka řízení za nesprávnou (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, či ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76; obdobně též nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1995, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06). Není přitom na závadu, nebudují-li soudy své závěry na vypořádání jednotlivě vznesených dílčích námitek, pakliže proti nim postaví vlastní ucelený argumentační systém, kterým dostatečně podepře správnost učiněných závěrů (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68).

[9] Požadavkům ustálené judikatury na přezkoumatelnost napadený rozsudek dostojí, neboť krajský soud dostatečně a přesvědčivě odůvodnil, proč považuje žalobní námítky za liché, a z napadeného rozsudku je rovněž patrné, z jakého skutkového stavu (a podkladů rozhodnutí) krajský soud vyšel. Nesouhlas stěžovatele s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013-30, nebo ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010-163).

[10] Pokud jde o námitku, že žalovaný se měl v návaznosti na předestřená tvrzení stěžovatele dále doptávat a že shromáždil nedostatečné podklady k bezpečnostní situaci v Moldavsku, z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že obává-li se stěžovatel konkrétní závažné újmy, je povinen ji v řízení uvést sám, přičemž je nutné poskytnout mu dostatečný prostor uvést veškeré obavy (např. usnesení NSS ze dne 5. 9. 2024, č. j. 5 Azs 192/2024-32, bod 15). Zatímco povinnost tvrzení tedy zůstává na žadateli o azyl (dále např. usnesení NSS ze dne 24. 2. 2026, č. j. 7 Azs 176/2025-71, bod 18, ze dne 18. 3. 2026, č. j. 6 Azs 1/2026-36, bod 16, či rozsudek ze dne 7. 12. 2005,

č. j. 4 Azs 151/2005-86), důkazní břemeno je rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného (rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40). Ačkoliv žadatel je povinen prokázat jím tvrzené skutečnosti, žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti co nejvíce možných důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. Správní orgán si přitom musí obstarat klíčové informace o zemi původu žadatele, které jsou relevantní, důvěryhodné, vyvážené, aktuální, ověřené z různých zdrojů a dohledatelné (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71, ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81; dále usnesení NSS ze dne 1. 4. 2021, č. j. 1 Azs 501/2020-31, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 Azs 400/2020-33). Žalovaný v řízení poskytl stěžovateli v rámci pohovoru odpovídající prostor vyjádřit své obavy (popsat svůj azylový příběh), přičemž při posouzení vycházel z dostatečně konkrétních tvrzení stěžovatele ve vztahu k jeho obavám. K nim shromáždil obsahově příléhavé a aktuální informace o zemi původu stěžovatele (zejména zprávy o zemi původu). Jejich prostřednictvím reagoval na vyjádřené obavy stěžovatele z bezpečnostní situace v zemi. Tyto zprávy lze považovat za časově i tematicky použitelné. Předchozí řízení tak nenese známky odklonu od nároků konstantní judikatury na zjišťování skutkového stavu v řízeních tohoto typu. Krajský soud rozhodl v souladu s ustálenou judikaturou, pokud uvedl, že podklady ve správním spise jsou přiměřeně aktuální, neboť od doby vydání podkladových zpráv o zemi původu nedošlo ani k žádné relevantní změně situace.

[11] Nejvyšší správní soud dále ve vztahu k argumentaci stěžovatele odkazuje na usnesení NSS ze dne 27. 5. 2025, č. j. 6 Azs 38/2025-32, podle kterého není ekonomická a bezpečnostní situace v Moldavsku natolik problematická a nepříznivá, aby byla sama o sobě relevantní z hlediska přiznání mezinárodní ochrany, a to ani po vypuknutí ozbrojeného konfliktu na sousední Ukrajině; dále viz např. usnesení NSS ze dne 29. 1. 2025, č. j. 3 Azs 178/2024-32, nebo ze dne 21. 2. 2024, č. j. 1 Azs 228/2023-27). Občanům Moldavska podněsterského původu je případně plně k dispozici vnitrostátní přesídlení (srov. usnesení NSS ze dne 14. 3. 2024, č. j. 9 Azs 61/2024-25). Ani tato kasační námitka tak nemůže založit přijatelnost kasační stížnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Vzhledem k tomu, že krajský soud rozhodl v souladu s dosavadní judikaturou Nejvyššího správního soudu a nepochybil při výkladu hmotného či procesního práva, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. K odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS), a proto je namíste rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 31. března 2026

Milan Podhrázký
předseda senátu